

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 จนถึงแผนฯ ฉบับที่ 10 ซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเจริญเติบโตและยั่งยืนมาตลอด แต่การให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจนในแผนฯ แต่ละฉบับนั้นไม่เท่ากัน โดยบางแผนฯ เน้นให้ความสำคัญกับการเร่งการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจมากกว่าการกระจายรายได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้นำประเทศแต่ละยุคแต่ละสมัย

การแก้ไขปัญหาความยากจนที่ผ่านมาถ้าพิจารณาจากสัดส่วนคนจนที่อยู่ใต้เส้นความยากจนจากราย 1 และภาพ 1 ที่มีทิศทางของสัดส่วนคนจนที่ลดลง จะเห็นได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น แต่ถ้าพิจารณาถึงความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ จะเห็นว่ายังมีความเหลื่อมล้ำกันอยู่ ซึ่งพิจารณาได้จากสัมประสิทธิ์จีไนของประเทศไทยในแต่ละปี ดังตาราง 2 และภาพ 2 ที่แสดงให้เห็นถึงการกระจายรายได้ของกลุ่มประชาชนที่ยังมีความเหลื่อมล้ำกันอยู่ โดยตัวเลขเปรียบเทียบรายได้ของกลุ่มคนที่รวยที่สุดกับกลุ่มคนที่จนที่สุดในปี พ.ศ. 2550 ต่างกันถึง 12.5 เท่า พิจารณาได้จากตาราง 3 และภาพ 3 จะเห็นได้ชัดว่าช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยยิ่งถ่างออกขึ้นเรื่อย ๆ แต่ถ้าพิจารณาจาก GDP ของประเทศไทย ซึ่งมีทิศทางที่เพิ่มขึ้นดังตาราง 4 และภาพ 4 อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากประชาชนกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีความเป็นอยู่ที่ดี มีโอกาสในการประกอบอาชีพ และรู้ช่องทางในการเพิ่มรายได้ด้วยวิธีง่าย ๆ ทำให้มีรายได้สูงมาก ต่างกับประชาชนที่ยากจน ถึงแม้ว่าพวกเขาเหล่านั้นจะตรากตรำทำงานหนักตลอดทั้งชีวิต ก็ยังไม่สามารถหลีกเลี่ยงความยากจนไปได้ ทำให้ต้องกลับมาทบทวนว่าปัญหาความยากจนนี้เกิดจากการที่คนยากจนยังมีความพยายามไม่เพียงพอ หรือเป็นเพราะแรงบีบบังคับจากโครงสร้างทางสังคมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

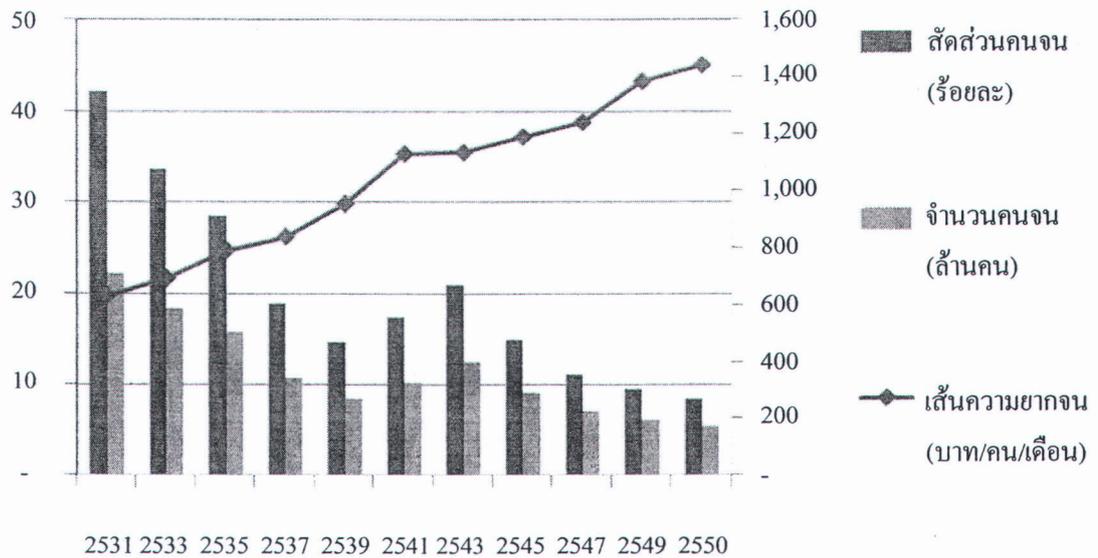
ตาราง 1

ช่องว่างความยากจน ความรุนแรงปัญหาความยากจน เส้นความยากจน สัดส่วนคนจน และจำนวนคนจน ปี พ.ศ. 2531-2550

	2531	2533	2535	2537	2539	2541	2543	2545	2547	2549	2550
ช่องว่างความยากจน	11.40	8.05	6.62	3.92	2.85	3.35	4.24	2.75	2.01	1.81	1.45
ความรุนแรงปัญหาความยากจน	4.30	2.82	2.23	1.22	0.85	0.99	1.30	0.81	0.56	0.53	0.41
เส้นความยากจน (บาทต่อคนต่อเดือน)	633.00	692.00	790.00	838.00	953.00	1,130.00	1,135.00	1,190.00	1,242.00	1,386.00	1,443.00
สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)	42.21	33.69	28.43	18.98	14.75	17.46	20.98	14.93	11.16	9.55	8.48
จำนวนคนจน (ล้านคน)	22.10	18.40	15.80	10.70	8.50	10.20	12.60	9.10	7.00	6.10	5.40
ประชากรทั่วประเทศ (ล้านคน)	52.40	54.50	55.60	56.60	57.60	58.70	59.90	61.20	62.90	63.40	63.90

ที่มา. จาก การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ-

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552ก, ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=322>

ภาพ 1 เส้นความยากจน สัดส่วนคนจน และจำนวนคนจน

ที่มา. จาก การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552ก, ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=322>

ตาราง 2

สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini coefficient) ของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค จำแนกตามภาค และจำแนกตามเขตพื้นที่ ปี พ.ศ. 2531-2550

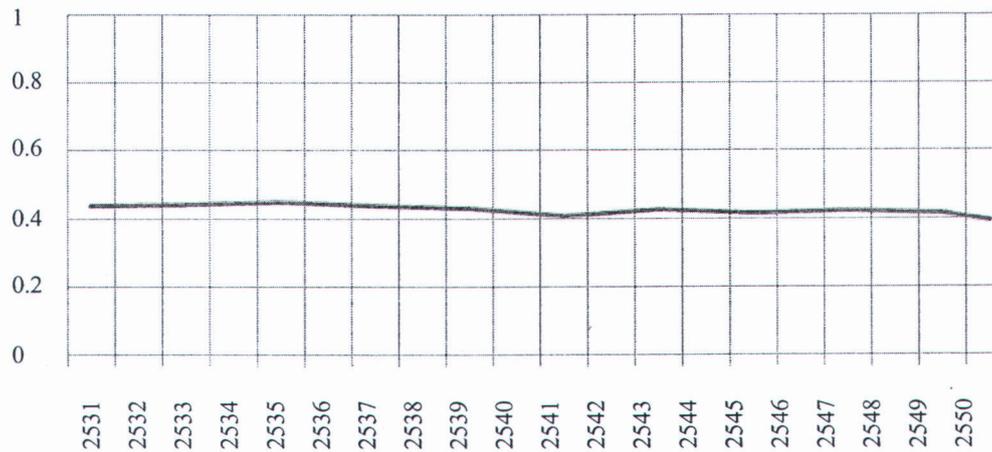
ปี พ.ศ.	ทั่วประเทศ	กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	เขตเมือง	เขตชนบท
2531	0.439	0.363	0.377	0.395	0.388	0.377	0.406	0.379
2533	0.443	0.384	0.386	0.411	0.382	0.361	0.417	0.386
2535	0.450	0.393	0.372	0.390	0.396	0.374	0.423	0.364
2537	0.438	0.364	0.373	0.398	0.391	0.398	0.409	0.381
2539	0.431	0.348	0.360	0.387	0.378	0.374	0.410	0.359
2541	0.409	0.326	0.335	0.358	0.343	0.361	0.378	0.349
2543	0.428	0.329	0.366	0.375	0.352	0.374	0.395	0.359
2545	0.418	0.365	0.354	0.382	0.356	0.366	0.394	0.355
2547	0.425	0.359	0.365	0.406	0.376	0.387	0.396	0.384

ตาราง 2 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	ทั่วประเทศ	กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	เขตเมือง	เขตชนบท
2549	0.418	0.358	0.359	0.405	0.391	0.374	0.390	0.388
2550	0.397	0.344	0.347	0.375	0.362	0.370	0.374	0.364

ที่มา. จาก การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552ก, ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=322>

Gini coefficient

ภาพ 2 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini coefficient) ของรายจ่ายเพื่อการอุปโภค-บริโภคทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2531-2550

ที่มา. จาก การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552ก, ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=322>

ตาราง 3

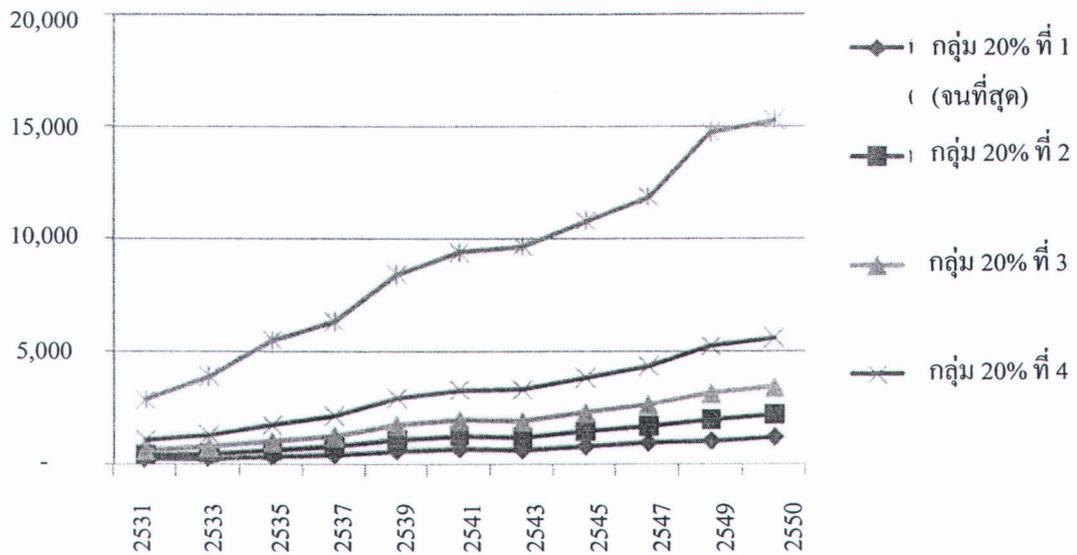
รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน และการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยจำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้ทั่วประเทศ (quintile by income)

ปี พ.ศ. 2531-2550

กลุ่มประชากรตามระดับรายได้	2531	2533	2535	2537	2539	2541	2543	2545	2547	2549	2550
	รายได้เฉลี่ยของประชากร (บาท/คน/เดือน)										
กลุ่ม 20% ที่ 1 (จนที่สุด)	244	296	371	451	623	722	666	817	982	1,057	1,224
กลุ่ม 20% ที่ 2	429	519	661	815	1,125	1,300	1,226	1,494	1,741	2,016	2,231
กลุ่ม 20% ที่ 3	660	807	1,041	1,294	1,762	2,013	938	2,334	2,686	3,179	3,449
กลุ่ม 20% ที่ 4	1,098	1,344	1,770	2,181	2,965	3,325	3,43	3,882	4,367	5,254	5,608
กลุ่ม 20% ที่ 5 (รวยที่สุด)	2,897	3,927	5,525	6,342	8,412	9,417	9,687	10,808	11,874	14,707	15,248
รวม	1,066	1,379	,874	2,217	2,978	3,356	3,372	3,867	4,331	5,243	5,552

ที่มา. จาก การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ-

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552ก, กันยายน 2 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=322>

ภาพ 3 เปรียบเทียบระดับรายได้จำแนกตามกลุ่มของประชากร ปี พ.ศ. 2531-2550

ที่มา. จาก การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552ก, ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=322>

ตาราง 4

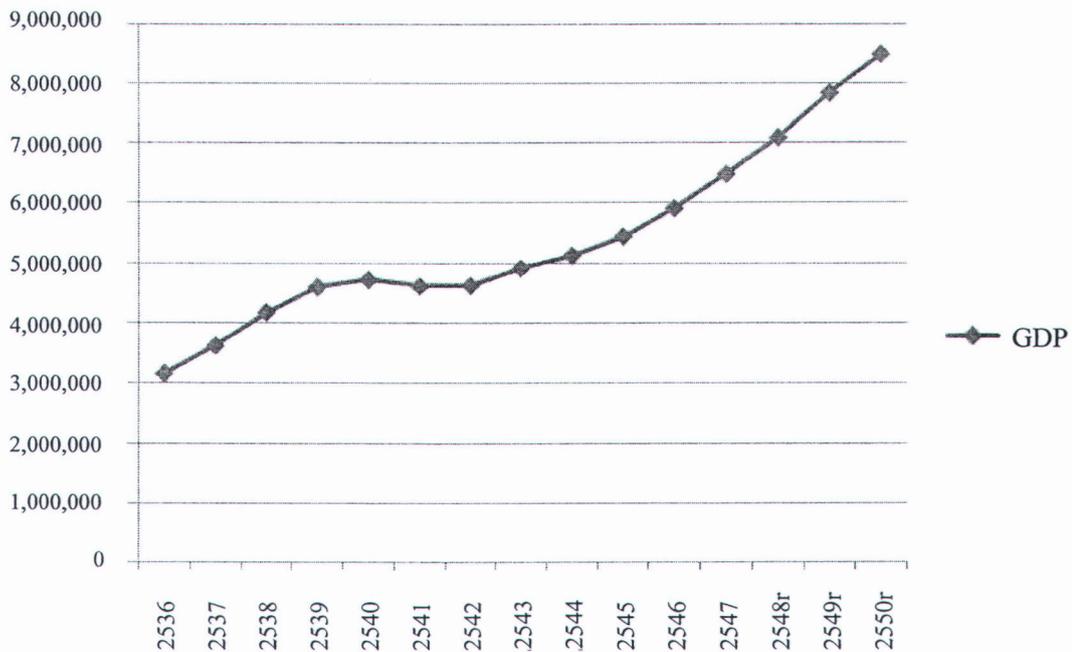
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทย พ.ศ. 2543-2550

(หน่วย: ล้านบาท)

	ปี พ.ศ. 2543	ปี พ.ศ. 2544	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
Net Domestic Product at Factor Cost	3,712,111	3,861,229	4,072,166	4,417,872	4,921,445	5,397,524	5,962,993	6,527,253
Provision for Consumption of Fixed Capital	728,308	759,455	790,921	824,216	868,249	927,456	995,296	1,077,263
Indirect Taxes	505,778	537,994	614,613	714,187	777,210	857,811	922,630	929,407
Less : Subsidies	23,466	25,176	27,057	38,906	77,428	89,898	39,622	40,612
Gross Domestic Product at Market Prices	4,922,731	5,133,502	5,450,643	5,917,369	6,489,476	7,092,893	7,841,297	8,493,311
Private Consumption Expenditure	2,762,925	2,941,012	3,119,979	3,385,602	3,711,286	4,060,414	4,376,585	4,561,528
General Government Consumption Expenditure	557,807	581,117	603,891	636,002	720,595	843,649	927,575	1,037,571
Gross Domestic Fixed Capital Formation	1,081,420	1,181,315	1,243,188	1,424,194	1,681,824	2,049,823	2,197,221	2,247,174
Change in Inventories	42,744	55,774	54,146	53,281	56,766	180,344	31,150	10,753
Exports of Goods and Services	3,287,284	3,380,750	3,499,004	3,886,566	4,587,868	5,218,079	5,777,554	6,218,219
Less : Imports of Goods and Services	2,862,305	3,047,574	3,134,265	3,485,272	4,272,713	5,297,474	5,503,772	5,544,488
Statistical Discrepancy	52,856	41,108	64,700	16,996	3,850	38,058	34,984	-37,446
Expenditure on Gross Domestic Product	4,922,731	5,133,502	5,450,643	5,917,369	6,489,476	7,092,893	7,841,297	8,493,311

ที่มา. จาก รายได้ประชาชาติของประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2550, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,

2552ก, ค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=94>

ภาพ 4 ผลิตภัณ์รวมทั้งรวมในประเทศปี พ.ศ. 2536-2550

ที่มา. จาก รายได้ประชาชาติของประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2550, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552ก, ค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=94>

ผู้ศึกษาจึงสนใจวิธีการแก้ปัญหาความยากจนที่ภาครัฐบาลดำเนินการ โดยใช้เครื่องมือทางด้านนโยบายการคลังในการแก้ปัญหา โดยศึกษาจากมาตรการแก้ไขปัญหาความยากจนของภาครัฐในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 1 จนถึงแผนฯ ฉบับที่ 10 เพื่อให้เห็นว่าภาครัฐได้ดำเนินการด้วยมาตรการใด และแต่ละมาตรการมีกระบวนการและขั้นตอนอย่างไร ส่งผลกระทบกับกลุ่มคนยากจนมากน้อยเพียงไร เพื่อให้เห็นจุดเด่นจุดด้อยของแนวคิด ทศนคติ วิธีการหรือกระบวนการทำงาน และผลจากการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการใช้มาตรการให้สอดคล้องกับสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการแก้ไขปัญหาความยากจน ผ่านการใช้เครื่องมืองบประมาณของภาครัฐ ต่อการกระจายรายได้

สมมติฐานของการวิจัย

1. การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับการกระจายรายได้
2. การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับสัดส่วนของคนจน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาถึงแนวคิดและแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศไทย ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 1 จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10
2. ศึกษาผลกระทบของการใช้จ่ายเงินงบประมาณของภาครัฐในมาตรการแก้ไขปัญหาความยากจน ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ โดยวิเคราะห์ผลกระทบผ่านค่าตัวทวี (multipliers) แบบ Fixed Price Multipliers ที่ได้จากการใช้บัญชีเมตริกส์สังคม ปี พ.ศ. 2550 (Social Accounting Matrix--SAM)

วิธีการวิจัย

แหล่งที่มาของข้อมูล

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ถึงแผนฯ ฉบับที่ 10 จากสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
2. รายงานประเมินความยากจน ปี พ.ศ. 2550 จาก สศช.
3. ข้อมูล/ตัวชี้วัดความยากจนและการกระจายรายได้ ปี พ.ศ. 2531-2550 จาก สศช.
4. ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (input-output table) ปี พ.ศ. 2543 จาก สศช.
5. บัญชีรายได้ประชาชาติ ปี พ.ศ. 2550 จาก สศช.
6. ข้อมูลสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน (socioeconomic survey) ปี พ.ศ. 2549 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ครอบคลุมขอบเขต และวัตถุประสงค์ของการศึกษา ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (descriptive analysis) เป็นการวิเคราะห์แนวทางนโยบาย และมาตรการ ที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาความยากจนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 จนถึงฉบับที่ 10 เพื่อให้เห็นทิศทางและการให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาของแต่ละยุคแต่ละสมัย และสภาพความยากจนที่ผ่านมาว่าได้รับการแก้ไขไปมากน้อยเพียงใด และมีประสิทธิภาพเพียงใด

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์งบประมาณที่ใช้แก้ไขปัญหาความยากจนผ่านค่าตัวทวี (multipliers) แบบ Fixed Price Multipliers ที่ได้จากการใช้บัญชีเมตริกส์สังคม ปี พ.ศ. 2550 (Social Accounting Matrix--SAM) ในการวิเคราะห์ เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ ระหว่าง

ก่อนที่จะมีการใช้จ่ายงบประมาณ และหลังจากการใช้จ่ายงบประมาณลงไป ว่ามีความแตกต่างกันในทิศทางที่ดีขึ้น หรือเลวลง และมีปริมาณเท่าใด

นิยามศัพท์เฉพาะ

บัญชีเมตริกส์สังคม หมายถึง การนำบัญชีประชาชาติและบัญชีเศรษฐกิจอื่นที่เกี่ยวข้องมาแสดงไว้ในรูปตารางเมตริกส์ โดยแสดงความสมดุล (balance) ของธุรกรรมทางการใช้จ่าย (outlays) และธุรกรรมด้านรายได้ (receipts) ของแต่ละบัญชี นั่นคือในบัญชีใด ๆ ก็ตามจะต้องมีรายรับรวมทั้งหมดเท่ากับรายจ่ายรวมทั้งหมดเสมอ ซึ่งก็คือความสมดุลของบัญชีตามวิธีการลงระบบบัญชีคู่นั้นเอง

RAS Method หมายถึง การสร้างเมตริกส์ใหม่ที่มีขนาดของเมตริกส์เท่าเดิม แต่เป็นการปรับค่าของเมตริกส์เดิมให้สอดคล้องกับข้อมูลอื่น ๆ โดยให้มาอยู่ในระบบบัญชี SAM ที่สอดคล้องกัน เช่น ข้อมูลปัจจัยการผลิตและผลผลิตล่าสุดเป็นปี พ.ศ. 2543 แต่ต้องปรับให้สอดคล้องกับข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นปี พ.ศ. 2550

Fixed Price Multipliers หมายถึง ค่าตัวทวีคูณที่มีข้อสมมุติฐานว่าราคาต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจคงที่ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรภายนอก

เส้นความยากจน (poverty line) หมายถึง เป็นเครื่องมือสำหรับใช้วัดภาวะความยากจน โดยคำนวณจากต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายของปัจเจกบุคคลในการได้มาซึ่งอาหารและสินค้าบริการจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

สัดส่วนคนจน หมายถึง จำนวนประชากรที่มีรายได้หรือรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจน หาค่าด้วย จำนวนประชากรทั้งหมด คูณด้วย 100

จำนวนคนจน หมายถึง จำนวนประชากรที่มีรายได้หรือรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจน

ความรุนแรงของปัญหาความยากจน (severity of poverty) หมายถึง การวัดที่พิจารณาให้ความสำคัญกับกลุ่มคนจนที่มีปัญหาความยากจนรุนแรง หรือมีรายจ่ายต่ำกว่าเส้นความยากจนมาก ๆ เพื่อบ่งชี้ว่าการกระจายรายจ่ายในกลุ่มคนจนที่อยู่ใต้เส้นความยากจน โดยทำการถ่วงน้ำหนักมากให้กับค่าที่ต่ำกว่าเส้นความยากจนมาก ตัวชี้วัดนี้

จะช่วยตรวจสอบติดตามความก้าวหน้าของสถานการณ์ของความยากจนที่สุดซึ่งแม้จะมีจำนวนน้อย แต่เป็นกลุ่มที่จะหลุดพ้นจากความยากจนได้ยากที่สุด

ช่องว่างความยากจน (poverty gap ratio) หมายถึง ช่องว่างระหว่างรายจ่ายของคนที่ยากจนได้เส้นความยากจนกับเส้นความยากจน เพื่อบ่งชี้ว่าคนจนเหล่านี้มีระดับรายจ่ายต่ำกว่าเส้นความยากจนมากน้อยเพียงใด โดยเป็นการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของช่องว่างระหว่างเส้นความยากจนกับรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนของครัวเรือนยากจน คนจนที่มีรายจ่ายต่ำกว่าเส้นความยากจนมากก็จะมี ความยากลำบากมากกว่าผู้ที่มีรายจ่ายใกล้เส้นความยากจน

รายได้ หมายถึง รายได้ประจำ ที่ไม่รวมรายรับอื่น ๆ (เช่น เงินทุนการศึกษา มรดก พิษณุกรรม ของขวัญ ประกันสุขภาพ ประกันภัยและประกันชีวิต/ประกันสังคม เงินอุดหนุน เงินรางวัล ค่านายหน้าและเงินได้จากการพนัน เป็นต้น)

รายจ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภค ไม่รวมค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค (เช่น ภาษี เงินบริจาค เงินทำบุญ ค่าเบี้ยประกัน สลากกินแบ่ง ดอกเบี้ย แชนจ์ ฯลฯ)

ค่าสัมประสิทธิ์ จีนิ (gini coefficient) หมายถึง ค่าวัดความไม่เท่าเทียมในรูปของสัดส่วน (gini ratio) ซึ่งค่าอยู่ระหว่าง 0 กับ 1 ยิ่งค่าเข้าใกล้ 1 มากเท่าไร แสดงว่าความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ยิ่งมีมากขึ้น โดยคำนวณจากการใช้ค่าของพื้นที่ระหว่าง Lorenz Curve ของการกระจายรายได้กับเส้นการกระจายรายได้สัมบูรณ์เป็นตัวตั้ง และค่าของพื้นที่ใต้เส้นการกระจายรายได้สัมบูรณ์ทั้งหมดเป็นตัวหาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำผลการศึกษานี้ไปวิเคราะห์ผลกระทบจากการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อให้เห็นถึงการเชื่อมโยงของระบบเศรษฐกิจว่าเกิดผลกระทบอย่างไรบ้าง เกิดการกระจายรายได้ไปสู่คนกลุ่มใด เป็นจำนวนเท่าใด และนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศไทยต่อไปได้